

**திருநெல்வேலித் தமிழ்க் கிருத்துவர்களின் கிருத்துவத் திருமண முறைகளில்
சங்க கால, பக்தி கால இலக்கிய மரபுகள்**

LITERARY TRADITIONS OF THE TAMIL SANGAM AND MEDIEVAL PERIOD IN THE CHRISTIAN MARRIAGE OF THE TIRUNELVELI TAMILS

Samikkanu Jabamoney Ishak Samuel¹, Rajantheran Muniandy², Paramasivam Muthusamy³

¹Associate Professor, Tamil Language Programme, Sultan Idris Education University,

²Professor, Department of Indian Studies, University of Malaya,

³Professor, Modern Language Programme, University of Putera Malaysia

E-mail: samjabarose@yahoo.com.my

ஆய்வுச்சாரம்: இவ்வாய்வின் முதன்மை நோக்கம் திருநெல்வேலித் தமிழ்க் கிருத்துவர்களின் கிருத்துவத் திருமண முறைகளில் இடம்பெற்றுள்ள சங்க கால, பக்தி கால இலக்கிய மரபுகளை ஆராய்வதாகும். இவ்வாய்வு பண்புசார் அணுகுமுறையில் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வாய்வில் கள ஆய்வு, நூலாய்வு ஆகிய இரண்டு அணுகுமுறைகள் கையாளப்பட்டுள்ளன. இவ்வாய்வில் திருநெல்வேலித் தமிழ்க் கிருத்துவர்களின் கிருத்துவத் திருமண முறைகளில் பெண் பார்த்தல் தொடங்கி திருமணத்திற்குப் பிந்திய சடங்குகள் வரை சங்க கால, பக்தி கால இலக்கிய மரபுகள் இடம்பெற்றுள்ளமை அடையாளம் காணப்பட்டுள்ளன. இவ்வாய்வின் வழி, இளைய தலைமுறையினர் திருநெல்வேலித் தமிழ்க் கிருத்துவர்களின் திருமண முறைகளில் இடம்பெற்றுள்ள சங்க கால, பக்தி கால இலக்கிய மரபுகளை அறிந்துகொள்ள வாய்ப்பாக அமைந்துள்ளது. இவ்வாய்வுத் திருநெல்வேலித் தமிழ்க் கிருத்துவர்களின் திருமண முறைகளில் இடம்பெற்றுள்ள சங்க கால, பக்தி கால இலக்கிய மரபுகளை ஆய்வு செய்யும் முதல் கட்டுரை என்பதை ஆய்வாளர் உறுதி செய்கின்றார்.

கருச்சொற்கள்: திருநெல்வேலி, தமிழ்க் கிருத்துவர்கள், திருமண முறைகள், சங்க காலம், பக்தி காலம், இலக்கிய மரபுகள்

Abstract: The major objective of the research is to explore the literary traditions of the Tamil Sangam and Medieval Period in the Christian marriage of the Tirunelveli Tamils. This research is designed in a qualitative approach. The two methods such as field work and library work were used for this study. The findings show that the marriage patterns beginning from seeing the Bride to the post-marriage rituals of Tirunelveli Tamil Christians have similarities to the marriages that were practiced during the Tamil Sangam and Medieval Period. This study is useful in teaching the younger generation about the literary traditions of the Tamil Sangam and Medieval Period in the Christian marriages of the Tirunelveli Tamils. The research claims to be the first such attempt to do a study regarding the literary traditions of the Tamil Sangam and Medieval Period in the Christian marriage of the Tirunelveli Tamils.

Keywords: Tirunelveli, Tamil Christian, Wedding, Traditions, Sangam Period, Medieval Period and literary traditions.

திருநெல்வேலித் தமிழ்க் கிருத்துவர்களின் கிருத்துவத் திருமண முறைகளில் சங்க கால, பக்தி கால இலக்கிய மரபுகள்

அறிமுகம்

திருநெல்வேலி தமிழ் நாட்டில் தெற்குப் பகுதியில் அமைந்துள்ள ஒரு பழமையான மாவட்டமாகும். திருநெல்வேலி 6.823 சதுர கி.மீ பரப்பளவைக் கொண்ட ஒரு பெரிய மாவட்டம். இம்மாவட்டத்தின் கடலோரப் பகுதிகளில் வாழும் மீனவர்கள் 1500களில் கத்தோலிக்கக் கிருத்துவச் சமயத்தைப் பின்பற்றினர். 1680களில் திருநெல்வேலி மாவட்டத்தின் உட்பகுதிகளில் கத்தோலிக்க கிருத்துவச் சமயம் பரவியது. 1778ஆம் ஆண்டில் சீர்த்திருத்தக் கிருத்துவச் சமயம் திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் பரவியது. இக்காலக் கட்டத்தில் திருநெல்வேலித் தமிழர்கள் கிராமம் கிராமமாகக் கிருத்துவச் சமயத்துக்கு மாறினார்கள். திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் வாழும் 45 விழுக்காட்டு மக்கள் கிருத்துவச் சமயத்தைப் பின்பற்றி வாழ்கின்றனர் (டேவிட் பாக்கியமுத்து, 2003).

தற்காலத்தில், திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் அமைந்துள்ள ஆதிச்சநல்லூர், கொற்கை ஆகிய இடங்களில் மேற்கொள்ளப்பட்ட புதைபொருள் ஆய்வுகளின்வழி தமிழர்களின் சங்க காலத்திற்கு முந்தைய நாகரிகங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. இக்கண்டுபிடிப்புகள் வழி, திருநெல்வேலி மாவட்டம் 3000 ஆண்டுகள் முந்தைய பகுதியாக அடையாளம் காணப்பட்டுள்ளது. மேலும், புதைபொருள் ஆய்வு வழி ஆதிச்சநல்லூரில் எலும்பு கூடு, பழந்தமிழ் எழுத்துகள், உமி, அரிசி ஆகியவை அடங்கிய 2800 ஆண்டு பழமையான முதுமக்கள் தாழி கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது. சங்க காலத்திற்கு முந்தைய கற்காலத்தில் திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் மக்கள் வாழ்ந்துள்ளனர் என்பதை இக்கண்டுபிடிப்பு வழி அறியமுடிகிறது (குருகுதாஸ் பிள்ளை, 2012).

புதைபொருள் ஆய்வுக் கண்டுபிடிப்புத் தவிர்ந்து, இடைக்கால இலக்கிய நூல்களிலும் திருநெல்வேலி மாவட்டச் செய்திகள் இடம்பெற்றுள்ளன. திருஞானசம்பந்தர், 'திக்கெல்லாம் புகழுறும் திருநெல்வேலி' என்று திருநெல்வேலி மாவட்டத்தைச் சிறப்பித்துத் தேவாரத்தில் பாடியுள்ளார். மேலும், சேக்கிழார் "தண் பொருநைப் புனல்நாடு" என திருநெல்வேலியைச் சிறப்பித்துப் பெரியபுராணத்தில் கூறியுள்ளார். இவ்வாறு சிறப்புப் பெற்ற திருநெல்வேலி மாவட்டம் சோழர், பாண்டியர், நாயக்கர், நவாப் ஆகியோரின் ஆளுகையின் கீழ் இருந்து வந்துள்ளது. 1790ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் 1ஆம் தேதி ஆங்கிலேயரின் வசமான போது கிருத்துவச் சமயம் அதிகமாகப் பரவியது (குருகுதாஸ் பிள்ளை, 2012).

3000 ஆண்டுகள் பழமையான திருநெல்வேலித் தமிழர்கள் கிருத்துவச் சமயத்தைத் தழுவினாலும் தங்களுடைய திருமணச் சடங்குகளில் சங்க கால இலக்கியங்களிலும் இடைக்கால இலக்கியங்களிலும் காணப்படும் திருமண முறைகளை இன்றளவும் பின்பற்றி வருகின்றனர்.

ஆய்வு முன்னோடிகள்

தமிழர்களின் திருமண முறை குறித்து அனேக ஆய்வுக் கட்டுரைகளும் புத்தகங்களும் தமிழ் நாட்டில் எழுதப்பட்டுள்ளன. தமிழகத்தில் வெளிவந்த புத்தகங்களும் ஆய்வுக் கட்டுரைகளும் பெரும்பாலும் ஒட்டு மொத்தத் தமிழர்களின் திருமண முறையை விளக்குவதாகவே அமைந்துள்ளன. ஒரு குறிப்பிட்ட சமூகமோ வட்டாரத்தைச் சேர்ந்த மக்களின் திருமண முறைகள் பற்றிய ஆய்வுக் கட்டுரைகளோ புத்தகங்களோ அதிகமாக இதுவரை வெளிவரவில்லை.

சாமிக்கண்ணு ஜெபமணி ஈசாக்கு சாமுவேல் (2020), *The Migration of Tirunelveli Tamil Christians to Malaya and their Wedding Traditions in Malaysia* என்ற தலைப்பில் ஓர் ஆய்வுக் கட்டுரை எழுதியுள்ளார். இவ்வாய்வுக் கட்டுரை, மலேசியாவிற்குத் திருநெல்வேலி தமிழ்க் கிருத்துவர்கள் எவ்வாறு புலம் பெயர்ந்து வந்தனர் என்பதைப் பற்றியும் அவர்கள் தங்கள் பாரம்பரிய திருமண முறைகளை எவ்வாறு பின்பற்றி வருகின்றனர் என்பதைப் பற்றியும் விளக்குகிறது.

மேலும், சாமிக்கண்ணு ஜெபமணி ஈசாக்கு சாமுவேல் (2018), பேரா மாநிலத் தமிழ்க்கல்வி வளர்ச்சியில் திருநெல்வேலி தமிழ்க் கிருத்துவர்களின் பங்கு என்ற தலைப்பில் ஓர் ஆய்வுக் கட்டுரை எழுதியுள்ளார். இவ்வாய்வுக் கட்டுரையில் மலேசியாவிற்குத் திருநெல்வேலி தமிழ்க் கிருத்துவர்களின் வருகையும் பேரா மாநிலத் தமிழ்க் கல்வி வளர்ச்சிக்கு அவர்கள் ஆற்றிய பங்கும் விவாதிக்கப்பட்டுள்ளன.

Balasubramaniam Kanni (2016), *A Descriptive Visual Analysis of the Survival of Tamil Arranged Marriage Rituals and the Impact of Commercialism* என்ற தலைப்பில் University of South Africa பல்கலைக்கழகத்தில் முதுகலைப் பட்ட ஆய்வு மேற்கொண்டுள்ளார். இவ்வாய்வில் பொதுவான தமிழர்களின் திருமணச் சடங்குகள் குறித்தே ஆய்வு செய்யப்பட்டுள்ளது.

Erika Buckley (2006), என்ற Grand Valley State University *விரிவுரையாளர் A Cross-Cultural Study of Weddings through Media and Ritual: Analyzing Indian and North American Weddings* என்ற தலைப்பில் ஓர் ஆய்வுக் கட்டுரை வெளியிட்டுள்ளார். இவ்வாய்வுக் கட்டுரையில் இந்தியர், வட அமெரிக்கர் ஆகியோரின் திருமணச் சடங்குகளை ஒப்பிட்டு எழுதியுள்ளார்.

Mathew Varghese (2005), என்பவர் *The Indigenous Tradition of Syrian Christians of Kerala a Perspective Based on Their Folk Songs: Marriage, Customs and History* என்ற தலைப்பில் ஆய்வுக் கட்டுரை எழுதியுள்ளார். இவ்வாய்வுக் கட்டுரையில் கேரளா மாநிலத்தில் வாழும் சிரியன் கிருத்துவர்களின் திருமணச் சடங்குகளையும் வரலாற்றையும் பற்றி எழுதியுள்ளார்.

திருநெல்வேலித் தமிழ்க் கிருத்துவர்களின் கிருத்துவத் திருமண முறைகளில் சங்க கால, பக்தி கால இலக்கிய மரபுகள்

மேலும், Paul Roche (1977) என்பவர் *The Marriage Ceremonies of the Christian Paraiyans of the Kumbakonam Area, India* என்ற தலைப்பில் ஆய்வுக் கட்டுரை எழுதியுள்ளார். இக்கட்டுரையில் கும்பகோணம் பகுதியில் வாழும் கிருத்துவர்களின் திருமணச் சடங்குகளை விளக்கியுள்ளார். இவ்வாய்வுக் கட்டுரையில் திருநெல்வேலித் தமிழ்க் கிருத்துவர்களின் திருமண முறைகளிலும் கும்பகோணம் பகுதியில் வாழும் தமிழ்க் கிருத்துவர்களின் திருமண முறைகளிலும் நிறைய வேற்றுமைகள் இருப்பதைக் காண முடிகின்றது.

சசிவல்லி, வி. சி. (2003), *தமிழர் திருமணம்* என்ற தலைப்பில் தமது முனைவர்ப் பட்ட ஆய்வேட்டைப் புத்தகமாக வெளியிட்டுள்ளார். இவரும் பொதுவான தமிழர் திருமண முறைகளைப் பற்றியே இப்புத்தகத்தில் வெளியிட்டுள்ளார். இவர் தொல்காப்பியர் காலம், சங்க காலம், சிலப்பதிகாரக் காலம், மணிமேகலை காலம், இடைக்காலம், பிற்காலம் ஆகிய காலங்களில் நடைபெற்ற தமிழர்களின் திருமண முறைகளை விளக்கியுள்ளார். இப்புத்தகத்திலும் தற்காலத் தமிழர்களின் சமுதாயத்திலோ வட்டாரத்திலோ பின்பற்றப்படும் திருமண முறைகள் விவாதிக்கப்படவில்லை.

தமிழகத்தில் தேவநேயன், ஞா. (1956), *தமிழர் திருமணம்* என்ற நூலையும் கண்ணதாசன் (1955), *தமிழர் திருமணமும் தாலியும்* என்ற நூலையும் இராமநாத பிள்ளை, ப. (1965), *திருமண விளக்கம்* என்ற நூலையும் புலியூர் கேசிகன் (1980), *திருமணத்திற்கு ஜாதகப் பொருத்தங்கள்* என்ற நூலையும் எழுதியுள்ளனர். இந்நூல்கள் யாவும் பொதுவான தமிழர் திருமண முறைகளைப் பற்றியே விளக்குவனவாக அமைந்துள்ளன.

ஆய்வு நெறி முறைகள்

இவ்வாய்வு, பண்புசார் அணுகுமுறையில் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வாய்வில் கள ஆய்வு, நூலாக ஆய்வு ஆகிய இரண்டு அணுகுமுறைகள் கையாளப்பட்டுள்ளன. நூலாக ஆய்வுக்குத் தொடர்புடைய ஆய்வேடுகள், புத்தகங்கள், ஆய்வுக் கட்டுரைகள் ஆகியவை தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு விளக்கமுறை அணுகுமுறையில் தரவுகள் சேகரிக்கப்பட்டுள்ளன. மேலும், ஆய்வாளர் திருநெல்வேலித் தமிழ்க் கிருத்துவர்களின் திருமணங்களில் கலந்து கொண்டும் திருநெல்வேலித் தமிழ்க் கிருத்துவர்களைச் சென்று கண்டும் கள ஆய்வு வழியும் தரவுகளைத் திரட்டியுள்ளார். கள ஆய்வில் நேர்க்காணல் அணுகுமுறை கையாளப்பட்டுள்ளது. ஈப்போவில் வாழும் பணி ஓய்வுபெற்ற தலைமையாசிரியர்களான பியூலா டேவிட், மாணிக்கராஜ் ஆகிய இருவரிடம் இந்த நேர்க்காணல் மேற்கொள்ளப்பட்டுத் தகவல்கள் திரட்டப்பட்டுள்ளன.

ஆய்வுத் தரவுகள் பகுப்பாய்வு

ஆய்வுத் தரவுகளில் திருநெல்வேலித் தமிழ்க் கிருத்துவர்களின் திருமண முறைகளில் காணப்படும் சங்க கால, பக்தி கால இலக்கிய மரபுகள் பகுப்பாயப்பட்டுள்ளன.

திருநெல்வேலித் தமிழ்க் கிருத்துவர்களின் திருமண முறைகளில் சங்க கால, பக்தி கால இலக்கிய மரபுகள்

திருநெல்வேலியில் சீர்த்திருத்தக் கிருத்துவம் 1778ஆம் ஆண்டு அறிமுகமான பின் சார்ல்ஸ் தியாப்பிலஸ் ஈவால்ட் ரேனியஸ், இராபர்ட்டு கால்டுவெல், ஜி. யு. போப் ஆகியோரின் நற்செய்தி பரப்புதல் வழி திருநெல்வேலி தமிழர்கள் கிராமம் கிராமமாகக் கிருத்துவச் சமயத்துக்கு மாறினார்கள். இவ்வாறு கிருத்துவச் சமயத்தைத் தழுவிய திருநெல்வேலித் தமிழ்க் கிருத்துவர்கள் தமிழ் மரபுகளையும் பாரம்பரியங்களையும் பின்பற்றி வாழ்கின்றனர். தொடக்க காலத்தில் மரபு மீறாமல் வாழ்ந்த திருநெல்வேலித் தமிழ்க் கிருத்துவர்களின் இளைய தலைமுறையினரிடையே மாற்றங்கள் காணப்படவே செய்கின்றன. இருப்பினும், திருநெல்வேலித் தமிழ்க் கிருத்துவர்களின் திருமண முறைகளில் பெண் பார்க்கும் படலம் தொடங்கி திருமணம் முடிந்து மூன்றாம் நாள் வரை நடைபெறும் சடங்குகள் வரை இவ்வாய்வுக் கட்டுரையில் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

பெண் பார்த்தல்

தமிழர்களின் திருமண முறைகள் குறித்து விளக்கும் முதல் நூல் தொல்காப்பியமாகும். இந்நூல் ஓர் ஆணும் பெண்ணும் இரண்டு வகைகளில் திருமணப் பந்தத்தில் இணைகின்றனர் என்று விளக்குகின்றது. ஓர் ஆணும் பெண்ணும் முன்பின் அறியாதவர்களாய் இருந்தாலும் ஊழின் வினையால் ஓரிடத்தில் தற்செயலாகச் சந்தித்து, உள்ளத்தால் ஒன்றுபட்டுக் காதல் கொண்டு பின்னர் பெற்றோரின் ஒப்புதலுடன் திருமணம் செய்துகொள்கின்றனர். இவ்வகை திருமணத்தைக் களவின் வழி கற்பு என்று தொல்காப்பியர் கூறுகின்றார். இரண்டாவது வகையினர் களவு வாழ்க்கை மேற்கொள்ளாது பெற்றோர்கள் பார்த்து வைக்கும் திருமணம் புரிகின்றனர். இவ்வகை திருமணத்தைக் களவின் வழி வாராக் கற்பு என தொல்காப்பியர் கூறுகின்றார் (தொல்காப்பியம், 1965). திருநெல்வேலி தமிழ்க் கிருத்துவர்களின் திருமணங்கள் இந்த இரண்டு வகையிலும் நடைபெறுகின்றன. களவு வாழ்க்கை மேற்கொள்ளாத பிள்ளைகள் திருமண வயதை அடைந்தவுடன், பெற்றோர்கள் சொந்தமாகவோ, உறவினர்கள், நண்பர்கள் அல்லது திருமணத் தரகர்கள் மூலமாகவோ தங்கள் பிள்ளைகளுக்குப் பொருத்தமான வாழ்க்கை துணையைத்

திருநெல்வேலித் தமிழ்க் கிருத்துவர்களின் கிருத்துவத் திருமண முறைகளில் சங்க கால, பக்தி கால இலக்கிய மரபுகள்

தேர்ந்தெடுத்துத் திருமணம் செய்து வைக்கின்றனர். இடைக்காலத்தில் பெண் கேட்கும் வழக்கத்தை மகள் மொழிதல் என்று கூறுவார்கள். மகள் மொழிதல் போது மணமகனின் குலப்பெருமைகளைக் கூறி பெண் கேட்பார்கள் (சசிவல்லி, வி.சி. 2003).

திருநெல்வேலித் தமிழ்க் கிருத்துவர்களிடம் உறவு முறை திருமணம் அதிகமாகக் காணப்படுகிறது. மாமன் மகளை அல்லது அத்தை மகளைத் திருமணம் செய்யும் வழக்கம் உள்ளது. மாமன் மகள் அல்லது அத்தை மகள் பருவம் அடையும் போது முறை பையன் காப்பு அணிவித்துத் திருமணத்தை உறுதி செய்வது பழங்காலத்தில் காணப்பட்டது (பியூலா டேவிட், நேர்காணல் 11.11.2018). உறவு முறையில் பெண் இல்லாத பட்சத்தில் வேறு இடத்தில் பெண் பார்க்கும் வழக்கம் உள்ளது. தற்காலத்தில் உறவு முறையில் திருமணம் செய்வது குறைந்து வருகிறது. மாமன் மகளை மணக்கும் உறவு முறைத் திருமணம் பற்றிய குறிப்பு மணிமேகலை காப்பியத்தில் காணப்படுகிறது (மணிமேகலை காப்பியம், 1972). இந்தப் பழங்கால வழக்கத்தைத் திருநெல்வேலித் தமிழ்க் கிருத்துவர்கள் இன்னமும் பின்பற்றி வருகின்றனர்.

களவின் வழி கற்பு, களவின் வழி வாராக் கற்பு ஆகிய இவ்விருவகை திருமணங்களும் இன்னமும் திருநெல்வேலித் தமிழ்க் கிருத்துவர்கள் மத்தியில் நடைப்பெறுகின்றன. இவ்விருவகை திருமணத்தின் தொடக்க நிகழ்வாகப் பெண் பார்க்கும் படலம் நடைப்பெறுகிறது. களவின் வழி வாராக் கற்பின் வழி திருமணம் நடைபெற்றால் பெண்களை வீடுகளில் பார்ப்பதற்கு முன்னால் தேவாலயங்களிலோ, பொது இடங்களிலோ பெண்ணைப் பார்த்துப் பிடித்திருந்தால் மட்டுமே வீட்டிற்குச் சென்று பார்ப்பதை வழக்கமாகக் கொண்டுள்ளனர். பெண் பார்க்கச் செல்லும் போது, ஆணின் பெற்றோர்களும் நெருக்கிய உறவினர்களும் மட்டுமே செல்கின்றனர். பெண் பார்க்கும் போதே பிடித்திருந்தால் பொருத்தப் பணம் வழங்குவதும் உண்டு. இல்லையென்றால் வேறு ஒரு நாளில் பொருத்தப் பணம் வழங்கும் நிகழ்ச்சி நடைபெறும்.

பொருத்தப் பணம் கொடுத்தல்

இல்லற வாழ்வில் இணையும் ஓர் ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் இடையே பத்துப் பொருத்தங்கள் இருக்க வேண்டும் என தொல்காப்பியத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ளது. பிறப்பு, குடிமை, ஆண்மை, ஆண்டு, உருவம், நிறுத்தகாமவாயில், நிறைப்பொருத்தம், அருள், உணர்வு, திருப்பொருத்தம் ஆகிய பத்துப் பொருத்தங்களும் பார்த்து இணையும் ஆண் பெண்ணின் இல்லறமே இனிய நல்லறமாக அமையும் என்று தொல்காப்பியம் கூறுகின்றது.

பிறப்பே, குடிமை, ஆண்மை, ஆண்டோடு
உருவு, நிறுத்த காம வாயில்,
நிறையே, அருளே, உணர்வொடு, திருவென,
முறையறக் கிளந்த ஒப்பினது வகையே.

(தொல்காப்பியம், பொருள் 273)

தற்காலத்தில் வைதீக நெறி திருமணத்தில் மணமக்களுக்கிடையே தினம், கணம், மகேந்திரம், ஸ்திரீ தீர்க்கம், யோனி, ராசி, வசியம், ரஜ்ஜூ, வேதை, நாடி ஆகிய பத்துப் பொருத்தங்கள் பார்க்கப்படுகின்றன (புலியூர் கேசிகன், 1980). இப்பொருத்தங்கள் இந்து சமயம் சார்ந்து அமைந்திருப்பதால் இப்பொருத்தங்களைத் திருநெல்வேலித் தமிழ்க் கிருத்துவர்கள் பார்ப்பதில்லை.

பொதுவாகத் திருநெல்வேலித் தமிழ்க் கிருத்துவர்கள் பெண் பார்க்கும் போது *ABCDE (age, beauty, caste, dowry and education)* ஆகிய ஐந்து பொருத்தங்களுக்கு முக்கியத்துவம் வழங்குகின்றனர். இப்பொருத்தங்கள் தொல்காப்பியர் கூறும் ஆண்டு, உருவம், பிறப்பு, திருப்பொருத்தம் ஆகிய நான்கு பொருத்தங்களுடன் ஒத்து அமைந்துள்ளன. இந்நவீன காலத்திற்கு ஏற்ப கல்வி கற்ற பெண்ணாக இருக்க வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கின்றனர். இந்த ஐந்து பொருத்தங்களும் அமைந்திருந்தால் நெருங்கிய உறவினர்களுடன் சென்று பொருத்தப் பணம் வழங்கி திருமணத்தை உறுதி செய்கின்றனர். பொருத்தப் பணம் அதிகமாகக் கொடுப்பது வழக்கத்தில் இல்லை. தொடக்கக் காலத்தில் ஐந்து அல்லது பத்து வெள்ளி மட்டுமே கொடுத்தார்கள். தற்காலத்தில், ஐம்பது அல்லது நூறு வெள்ளி மட்டுமே கொடுக்கின்றனர். இந்தப் பணத்தைக் கொடுக்கும் பொழுது பழங்கள் வைத்துக் கொடுப்பது வழக்கம். பெரும்பாலும், பொருத்தப் பணம் கொடுத்தப் பின் மாப்பிள்ளை வீட்டாரும் பெண் வீட்டாரும் வாக்குத் தவறுவது கிடையாது. அப்படியே ஏதேனும் மாற்றங்கள் இருந்தால் இப்பணத்தைத் திரும்பவும் மாப்பிள்ளை வீட்டாரிடம் கொடுத்து விடுவார்கள். பெண் வீட்டார் இந்தப் பணத்தை எந்தச் செலவும் செய்யாமல் பத்திரமாக வைத்திருப்பர். திருமணம் முடிந்து முதல் முறையாக மணமக்கள் தேவாலயத்திற்குச் செல்லும் பொழுது இப்பணத்தைத் தேவாலயத்தில் காணிக்கையாகச் செலுத்திவிடுவார்கள்.

மேலும், சங்க காலத் தமிழர் திருமணங்களில் பரிசங் கொடுத்து மணத்தல் என்ற ஒரு வகை திருமண முறையும் காணப்படுகின்றது. இவ்வகை திருமணங்களில் மணமகளின் பெற்றோர்கள் கேட்கும் பரிசுத் தொகையைக் கொடுத்தால்தான் திருமணம் நடக்க ஒப்புதல் வழங்கப்படும். மணமகன் பணம், நிலம், அணிகலன் போன்ற பரிசு பொருளைக் கொடுத்து மணப்பெண்ணைத் திருமணம் செய்வது வழக்கம் (சசிவல்லி, வி.சி. 2003). இடைகாலங்களில் மணப்பெண்ணின்

திருநெல்வேலித் தமிழ்க் கிருத்துவர்களின் கிருத்துவத் திருமண முறைகளில் சங்க கால, பக்தி கால இலக்கிய மரபுகள்

பெற்றோர்கள் மணமகனுக்கு வரதட்சணை கொடுக்கும் முறை நடைமுறைக்கு வந்ததால், திருமணத்தை நிச்சயம் செய்யும் போது பொருத்தப் பணம் கொடுக்கும் முறை நடைமுறைக்கு வந்திருக்கலாம் என கருதப்படுகிறது.

திருமண நாள் குறித்தல்

பெரும்பாலும், பொருத்தப் பணம் கொடுக்கும் நாள் அன்றே திருமண நாளைக் குறிப்பது வழக்கம். சங்க காலத்தில் இளவேனிற் காலத்தையும், திங்கள் உரோகினியுடன் கூடிய நாளையும் காலைப் பொழுதையும் திருமணம் நடத்துவதற்கு ஏற்புடைய காலமாகக் கொண்டனர் (சசிவல்லி, வி.சி. 2003). வைதீக நெறி திருமணம் ஜோதிடர்கள் கணித்துத் தரும் நாளில் நடைப்பெறுகின்றது (புலியூர் கேசிகன், 1980). திருநெல்வேலித் தமிழ்க் கிருத்துவர்கள் திருமண நாள் குறிப்பதற்கு நல்ல நாள் பார்ப்பது கிடையாது. எல்லோர்க்கும் ஏற்புடைய ஒரு பொருத்தமான நாளாகத் தேர்ந்தெடுக்கின்றனர். தொடக்கக் காலத்தில், திருமணங்கள் காலை பத்து மணிக்கு நடத்துவர். திருமணம் முடிந்தவுடன் மதிய விருந்து பெண் வீட்டிலும் இரவு விருந்து மாப்பிள்ளை வீட்டிலும் நடைப்பெறுவது வழக்கம். தற்காலத்தில், பெரும்பாலும் திருமணங்கள் சனிக்கிழமைகளில் ஐந்து மணிக்கு நடைபெறுகின்றது. திருமணத்திற்குப் பின் இரவு விருந்து இரு வீட்டார் சார்பாக நடைப்பெறுகின்றது.

அறிக்கை வாசித்தல்

திருமண நாள் குறித்தப்பின் திருமண அழைப்பிதழ் அச்சடிக்கப்படுகின்றது. திருமணத்திற்கு முன்னால் மூன்று வாரங்களுக்குத் தொடர்ச்சியாகத் தேவாலயத்தில் இத்திருமணம் குறித்த மூன்று அறிக்கை வாசிக்கப்படும். இவ்வறிக்கையில் திருமணம் செய்து கொள்பவர்களின் தகவல்கள் வழங்கப்படும். மேலும், மாப்பிள்ளையையும் மணப்பெண்ணையும் சேர்க்கக்கூடாத காரணங்கள் இருந்தால் சபை போதகருக்கு எழுத்து மூலம் தெரிவிக்கப்படவேண்டும் என்று அறிவிக்கப்படும். அறிக்கை வாசித்தல் எல்லா கிருத்துவத் திருமணங்களில் நடைபெறும் ஒரு வழக்கமான முறையாகும். தற்காலத்தில் இந்த முறைதான் பதிவு திருமணங்களில் பின்பற்றப்படுகின்றது. பதிவு திருமணங்களில் திருமணத் தம்பதிகளின் தகவல்கள் திருமணத்திற்கு மூன்று வாரங்களுக்கு முன்னால் அறிவிப்புப் பலகையில் வைக்கப்படும். திருநெல்வேலித் தமிழ்க் கிருத்துவர்களின் திருமணங்களில் அறிக்கை வாசித்தப் பின்னால் தான் திருமண அழைப்பிதழ்கள் உறவினர்களுக்கும் நண்பர்களுக்கும் வழங்கப்படுகின்றன. தற்காலத்தில் உறவினர்களும்

நண்பர்களும் பல்வேறு இடங்களில் வாசிப்பதால், அறிக்கை வாசிப்பதற்கு முன்பாகவே திருமண அழைப்பிதழ்கள் வழங்கப்படுகின்றன.

பொங்கிப் போடுதல்

திருமணத்திற்கு ஓரிரு வாரங்கள் இருக்கும் பொழுது நெருங்கிய உறவினர்கள் குறிப்பாகத் தாய்மாமன் முறையுடையவர்கள் அரிசியும் எண்ணெயும் தவிர்த்து உணவு சமைப்பதற்குத் தேவையான எல்லாப் பொருள்களையும் எடுத்துக்கொண்டு திருமண வீட்டிற்கு வந்து உணவு சமைத்து விருந்து வழங்குவது வழக்கமாகும். இந்த வழக்கத்தைப் பொங்கி போடுதல் என்று அழைக்கிறார்கள். பெரிய குடும்பமாக இருந்தால் ஓர் ஆட்டுக் கடாவைப் பிடித்து வருவது வழக்கமாகும். இந்த விருந்தில் திருமண வீட்டாரின் நெருங்கிய உறவினர்கள் கலந்துகொள்வார்கள். திருமணத்திற்கு நான்கு ஐந்து நாட்களுக்கு முன்னால் இவ்விருந்து நடைப்பெற்றால் பொங்கிப்போட்டவர்கள் திருமண நாள்வரை திருமண வீட்டிலேயே தங்குவது வழக்கம். இவ்வாறு அனைவரும் கூடியிருப்பது திருமண வீட்டிற்குக் குதுகலமாக அமையும்.

திருமண ஆயத்தக் கூட்டம்

திருமணத்திற்கு மூன்று நாட்களுக்கு முன்னால் திருமண வீட்டில் திருமண ஆயத்தக் கூட்டம் நடைப்பெறும். பெரும்பாலும், இக்கூட்டத்தைத் திருச்சபையின் பெண்கள் சங்கத்தினர் நடத்தித் தருவார்கள். மணப்பெண்ணும் மாப்பிள்ளையும் ஒரே திருச்சபையைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தால் மாப்பிள்ளை வீட்டில் முதலாவதாகவும் பெண் வீட்டில் இரண்டாவதாகவும் இக்கூட்டம் நடத்தப்படும். தொடக்கக்காலத்தில் முகூர்த்தக் கால் ஊன்றி இக்கூட்டத்தை நடத்தினர். தற்காலத்தில், முகூர்த்தக் கால் ஊன்றப்படுவது தவிர்க்கப்பட்டுள்ளது. திருமணம் சிறப்பாக நடைப்பெற வேண்டும் என்று இறைவனிடம் வேண்டுவது இக்கூட்டத்தின் நோக்கமாகும். இக்கூட்டத்தில் சபை போதகரும் கலந்துகொள்வார். திருமண ஆயத்தக் கூட்டம் நடைப்பெற்றப் பின்னே திருமணப் பந்தலும் வாழை மரத் தோரணங்களும் கட்டப்படுகின்றன.

மணப்பெண் வீட்டிற்குச் செல்லுதல்

திருநெல்வேலித் தமிழ்க் கிருத்துவர்களின் திருமணம் பெண் வீட்டார் ஊரிலுள்ள தேவாலயத்தில்தான் நடைபெறும். மணமகளின் ஊரிலுள்ள தேவாலயத்தில் திருமணத்தை முடித்தபின்தான் மணப்பெண்ணை மாப்பிள்ளையின் ஊருக்கு அழைத்துச் செல்வார்கள். பண்டைத்

திருநெல்வேலித் தமிழ்க் கிருத்துவர்களின் கிருத்துவத் திருமண முறைகளில் சங்க கால, பக்தி கால இலக்கிய மரபுகள்

தமிழர் திருமணங்கள் மணமகள் இல்லத்திலேயே நடைப்பெற்றதாகச் சங்க இலக்கியங்களில் காணமுடிகிறது (சசிவல்லி, வி.சி. 2003). இந்த வழக்கத்தையே திருநெல்வேலித் தமிழ்க் கிருத்துவர்கள் இன்றளவும் பின்பற்றி வருகின்றனர். தொடக்கமாகத் திருமணத்தன்று, மாப்பிள்ளையின் நெருங்கிய உறவினர்கள் அனைவரும் மாப்பிள்ளை வீட்டில் கூடுவார்கள். மணப்பெண்ணின் அலங்காரத்திற்குத் தேவையான சீப்பு, கண்ணாடி உட்பட எல்லா பொருள்களையும் மணமகளின் வீட்டிற்கு எடுத்துச் செல்ல வேண்டும். பெண் வீட்டிற்குப் புறப்படுவதற்கு முன்னால், பெற்றோர்கள், வயதில் மூத்த நெருங்கிய உறவினர்கள் ஆகியோரின் காலில் விழுந்து மாப்பிள்ளை ஆசீர்வாதம் பெற்றுக்கொள்வார். மாப்பிள்ளையின் தந்தை மாப்பிள்ளைக்குத் திருமண மாலையை அணிவிப்பார். சபை போதகரின் ஜெபத்திற்குப் பின் மாப்பிள்ளை வீட்டார் பெண் வீட்டிற்குப் புறப்படுவார்கள். திருமணச் சீர் வரிசையாகத் திருமணப்புடவை, திருமண மாலை, பழங்கள் ஆகியவற்றைத் தாம்புலங்களில் மணமகளின் சகோதரிகளும் சகோதரி முறை கொண்ட பெண்களும் ஏந்திச் செல்வார்கள். பெரிய புராணத்தில் திருமணத்தன்று மணமகளாகிய பரமதத்தனுக்கு மணக்கோலம் புனையும் அணிகளால் அழகு செய்து மலர்மாலை அணிவித்துப் பெற்றோருடனும் சுற்றத்தாருடனும் மணப்பெண் வீட்டிற்குச் சென்றனர் என்ற செய்தி காணப்படுகின்றது (சசிவல்லி, வி.சி. 2003). இவ்விடைகாலத் திருமண முறைகள் திருநெல்வேலித் தமிழ்க் கிருத்துவர்களின் திருமண முறையோடு ஒத்திருக்கின்றது.

எதிர்மாலை சந்தனம்

மாப்பிள்ளை பெண் வீட்டிற்கு அருகில் நெருங்கியவுடன் மணப்பெண்ணின் சகோதரன் அல்லது சகோதரன் முறைகொண்டவர் எதிர்வந்து மாப்பிள்ளைக்கு மாலை அணிவித்துக் கைகளில் சந்தனம் பூசி மாப்பிள்ளையைக் கைபிடித்து வீட்டிற்குள் அழைத்துச் செல்வார். சில வேளைகளில் மாப்பிள்ளைக்குக் குடைபிடித்தும் அழைத்துச் செல்வது வழக்கம். வசதிப்படடைத்தவர்கள் தங்களுடைய தகுதிக் கேற்ப மாப்பிள்ளைகளுக்குச் சிலுவை அடையாளமிட்ட மைனர் சங்கிலி அல்லது மோதிரம் அணிவிப்பதும் வழக்கத்தில் உண்டு. இவ்வழக்கத்தைப் பெரிய புராணத்தில் காணமுடிகிறது. பெரிய புராணத்தில் மணமகன் பரமதத்தன் காரைக்கால் நகரை அடைந்தவுடன் மணப்பெண் வீட்டார் மணமகனை எதிர்கொண்டு வரவேற்று வணிகர் குல மரபிற்கு அடையாள மாலையாகிய முல்லைமாலை மணமகனுக்கு அணிவித்தனர் என்ற செய்தியையும் காணமுடிகின்றது (சசிவல்லி, வி.சி. 2003). இந்த வழக்கமும் திருநெல்வேலித் தமிழ்க் கிருத்துவர்களின் திருமண முறையோடு ஒத்து அமைந்துள்ளதைக் காணமுடிகின்றது.

பெண் வீட்டில் வரவேற்பு

மாப்பிள்ளை வீட்டார் பெண் வீட்டை அடைந்தவுடன், பெண் வீட்டார், மாப்பிள்ளை வீட்டாருக்குத் தேநீரும் பலகாரமும் கொடுத்து உபசரிப்பர். மேலும், மாப்பிள்ளை வீட்டார் எடுத்துச்சென்ற திருமணப்புடவை திருமணமாலை ஆகியவற்றை அணிவித்துப் பெண்ணை அலங்காரம் செய்து அழைத்து வருவார்கள். சபை போதகர் திருமண வீட்டில் ஒரு சிறு ஜெபம் செய்வார். போதகரின் ஜெபத்திற்குப் பின்னர், மாப்பிள்ளையும் மாப்பிள்ளைத் தோழனும் தேவாலயத்திற்குப் புறப்படுவார்கள். பெரும்பாலும், மாப்பிள்ளைத் தோழனாகப் பெண்ணின் சகோதரர் இடம் பெறுவார். இருவரும் முதலாவதாகத் தேவாலயத்திற்குச் சென்று அமர்த்திவிடுவர்.

பெண் அழைப்பு

மாப்பிள்ளையையும் மாப்பிள்ளைத் தோழனையும் தேவாலயத்தில் விட்டபின், மாப்பிள்ளை வீட்டாரின் மகிழுந்து மீண்டும் பெண் வீட்டிற்குச் சென்று மணப்பெண், மணப்பெண்ணின் தோழி, மணப்பெண்ணின் தந்தை ஆகியோரைத் தேவாலயத்திற்கு அழைத்து வருவார்கள். மணமகனின் சகோதரி மணப்பெண்ணின் தோழியாக இருப்பார். தேவாலயத்திற்குள் செல்லும்போது, மணப்பெண்ணின் முகம் மெல்லிய துணியால் மூடப்பட்டிருக்கும். பெண்ணின் தந்தை மணப்பெண்ணின் கையைப் பிடித்துத் தேவாலயத்திற்குள் அழைத்துச்செல்வார். மணமகனையும் மணமகளையும் தேவாலயத்திற்கு முன்னால் வைக்கப்பட்டிருக்கும் நாற்காலியில் அமரச்செய்வார்கள்.

தேவாலயத்தில் திருமணம் நடத்தும் முறை

திருமண ஆராதனை, திருமணம் தொடர்புடைய பாமாலை அல்லது கீர்த்தனை பாடலுடன் தொடங்கும். திருமணத்தை நடத்துவதற்கு முன்னால், திருமணத்திற்கு வந்திருப்பவர்களை நோக்கி மணமகளையும் மணப்பெண்ணையும் இணைக்கக்கூடாத காரணங்கள் ஏதேனும் இருந்தால் தெரிவிக்கும்படி சபை போதகர் அறிவிப்புச் செய்வார். ஒரு சில நிமிடங்கள் காத்திருந்த பிறகு யாரும் எந்தத் தடையும் தெரிவிக்கவில்லை என்றால் அப்படியே ஏதேனும் தடைகள் இருந்தால் இதற்குப் பின்னால் யாரும் எதையும் தெரிவிக்கக்கூடாது என்று கூறி திருமணத்தை நடத்தி வைப்பர். தொடக்கமாக, பெண்ணைப் கைபிடித்துக்கொடுப்பவரை அழைத்துப் பெண்ணின் கரத்தைப் பிடித்து மணமகனின் கரத்தில் ஒப்படைக்கச்செய்வார். பெண்ணின் தந்தையே கரம்பிடித்துக் கொடுப்பார். மணப்பெண்ணுக்குத் தந்தை இல்லை என்றால் பெண்ணின் சகோதரனோ அல்லது

திருநெல்வேலித் தமிழ்க் கிருத்துவர்களின் கிருத்துவத் திருமண முறைகளில் சங்க கால, பக்தி கால இலக்கிய மரபுகள்

பெண் வீட்டாருக்கு நெருங்கிய உறவினரோ இதனைச் செய்வார்கள். இடைக்காலத்தில் பெண்ணின் தந்தை நீர்வார்த்து தன் மகளை மணமகனிடம் தாரை வார்த்துக் கொடுக்கும் முறை இருந்தது. இதனை இடைக்கால இலக்கியமான சூளாமணி காப்பியத்தில் காணமுடிகிறது. இக்காப்பியத்தில் தந்தை சடியரசன் தன் மகள் சுயம்பிரபையை நீர்வார்த்து மணமகன் நம்பியிடம் ஒப்படைந்த சடங்கைக் காணமுடிகிறது (சூளாமணி, 1970). இதனையே கரம்பிடித்துக் கொடுக்கும் நிகழ்வாகத் திருநெல்வேலித் தமிழ்க் கிருத்துவர்கள் மேற்கொள்கின்றனர் என்று கருதலாம்.

கைபிடித்துக் கொடுத்தபின், மணமகனும் மணமகளும் இந்தத் திருமணத்தை ஏற்றுக்கொள்கிறார்களா என்பதைச் சபை போதகர் உறுதிசெய்து கொள்வார். பின், போதகர் மணமகனிடமும் மணப்பெண்ணிடமும் சாகும்வரை இணைப்பிரியாமல் வாழ வேண்டும் என்று வாக்குறுதி பெற்றுக்கொண்டு திருமணத்திற்கு அடையாளமாகத் தாலியை மணமகனிடம் கொடுத்து மணமகளின் கழுத்தில் கட்டச்செய்வார். திருநெல்வேலித் தமிழ்க் கிருத்துவர்களிடம் கயிற்றில் தாலி கட்டுவது வழக்கத்தில் இல்லை. தங்கச் சங்கிலியில் தாலி கட்டுவது வழக்கத்தில் உள்ளது. மணமகளின் தகுதிக்கு ஏற்ப ஐந்து பவுனிலிருந்து பதினைந்து பவுன் வரை தாலிச் சங்கிலி செய்வது வழக்கம். தாலி கட்டியப்பின், திருமணம் தொடர்பான செய்தியைத் திருமணப் பிரசங்கமாகப் போதகர் வழங்குவார். பின்னர், மணமகனும் மணமகளும் திருமணப் பதிவேட்டில் கையொப்பம் வைப்பது வழக்கம். பின்னர், திருமண ஆசிர்வாதப் பாடல் சபையோரால் பாடப்படும். இறுதியாக, போதகர் மணமகளையும் மணமகளையும் கணவன் மனைவியாக அறிவிப்புச் செய்து தேவன் இணைத்ததை மனிதன் பிரிக்காதிருக்கக் கடவன் என்று கூறுவார். மணமகனும் மணப்பெண்ணும் முதலில் தேவாலயத்தை விட்டு வெளியில் செல்வர்.

திருமண விருந்து

தொடக்கக் காலத்தில், மணமகன் வீட்டிலும் மணமகள் வீட்டிலும் தனித்தனியாக விருந்து உபசரணை நடத்துவது வழக்கமாக இருந்தது. தற்காலத்தில், மணமகன் வீடும் மணமகள் வீடும் அருகாமையில் அமைத்திருந்தால் ஏதேனும் ஒரு பொது மண்டபத்தில் இருவீட்டாரும் இணைந்து திருமண விருந்திற்கு ஏற்பாடு செய்கின்றனர். பெரும்பாலும், இவ்விருந்து இரவு விருந்தாக அமைகிறது. மணமகளின் வீடும் மணமகளின் வீடும் தூரமாக அமைந்திருந்தால் தனித் தனியாகத் திருமண விருந்து செய்வார்கள்.

பாலும் பலமும் வழங்குதல்

திருமண விருந்திற்குப் பின்னர் மணமகனும் மணமகளும் முதலாவதாகப் பெண் வீட்டிற்குச் செல்வார்கள். அங்கு மணமகனுக்கும் மணமகளுக்கும் பெண் வீட்டாரின் நெருங்கிய உறவினர்கள் மாலையை மாற்றி பாலும் பலமும் ஊட்டுவார்கள். பாலும் பழமும் ஊட்டியப்பின் மணமகனும் மணமகளும் மாப்பிள்ளை வீட்டிற்குச் செல்வார்கள். திருநெல்வேலியில் கிராமப்புறங்களில் நடக்கும் திருமணங்களில் திருமணத்திற்குப் பின் மணமக்கள் மணமகளின் நெருங்கிய உறவினர்கள் வீடுகளுக்குச் சென்று அங்கிருக்கும் வயது முதிர்ந்தவர்களின் கால்களில் விழுந்து ஆசீர்வாதம் பெற்றுகொள்வார்கள். காலில் விழுந்த மணமக்களுக்குக் கும்புட்டுக்கட்டு என்று அழைக்கப்படும் பணமுடிப்பு வழங்கப்படும். மேலும், மணமக்களுக்குப் பாலும் பழமும் வழங்கி ஆசீர்வதிப்பார்கள். இவ்வாறு நெருங்கிய உறவினர்கள் வீடுகளுக்குச் சென்று ஆசீர்வாதம் பெறுவதைப் பட்டணப்பிரவேசம் என்று அழைப்பார்கள். தற்காலத்தில், இதற்கு ஈடாக மணமகளின் நெருங்கிய உறவினர்கள் அனைவரும் மணப்பெண்ணின் வீட்டில் கூடி மணமக்களுக்கு மாலை மாற்றி பாலும் பழமும் ஊட்டி ஆசீர்வாதம் வழங்குகின்றனர். மணமகள் வீட்டில் பாலும் பழமும் உண்டபின், மணமக்கள் மணமகன் வீட்டிற்குச் செல்வார்கள்.

முதலாம் மறுவீடும் மாமியார் மடிப்பலகாரமும்

மணமகனும் மணமகளும் பெண் வீட்டில் இருந்து மாப்பிள்ளை வீட்டிற்குச் செல்வதை முதலாம் மறுவீடு என்று கூறுவார்கள். மணமகன் கிராமத்திலும் மணமக்கள் மணமகளின் உறவினர்களின் வீடுகளுக்குப் பட்டணப்பிரவேசம் சென்று முதியவர்களிடம் ஆசீர்வாதம் பெற்றுக்கொள்வது திருநெல்வேலிக் கிராமப்புறங்களில் வழக்கத்தில் உள்ளது. மணமகனும் மணமகளும் மாப்பிள்ளை வீட்டை அடைந்தவுடன் இருவரும் மணமகளின் பெற்றோர்களின் காலில் விழுந்து ஆசீர்வாதம் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும். மணமகள் மாமியார் காலில் விழுவதற்கு முன்னால் மாமியாருக்கு இனிப்புப் பலகாரம் வழங்க வேண்டும். இதனையே மாமியார் மடிப்பலகாரம் என்று கூறுவார்கள். தொடக்கக் காலத்தில், அதிரசம், முறுக்கு போன்ற பலகாரங்கள் வழங்கப்பட்டன. தற்காலத்தில், லட்டு, ஜிலேபி போன்ற வட இந்தியப் பலகாரங்கள் வழங்கப்படுகின்றன. மணமகள் மாமியாரிடம் ஆசீர்வாதம் பெற்றப்பின் கும்புட்டுக்கட்டாக மணமகளுக்கு மாமியாரின் தகுதிக் கேற்ப தங்கத்திலான மோதிரம், தங்கச் சங்கிலி, நெக்லஸ், காப்பு போன்ற அணிகலன்களைப் பரிசாக வழங்குவது வழக்கம். மாமியார் மருமகளுக்குப் பரிசு வழங்கும் பழக்கம் இடைகாலத்தில் இருந்ததைக் கம்பராமாயணக் காப்பியத்தின் வழி அறிய முடிகிறது. இராமனின் தாயார் சீதை இராமனுக்கு ஏற்ற பெண் என்று களிப்படைந்து சீதைக்குப் பரிசு வழங்கிய செய்தியைக் காணமுடிகிறது (கம்பராமாயணம், 1957). பின், மணமகள் வீட்டில் மணமகனுக்கும்

திருநெல்வேலித் தமிழ்க் கிருத்துவர்களின் கிருத்துவத் திருமண முறைகளில் சங்க கால, பக்தி கால இலக்கிய மரபுகள்

மணமகளுக்கும் மாலை மாற்றி பாலும் பழமும் வழங்குவது வழக்கம். தொடர்ந்து, மூன்று நாள் மணமக்கள் மாப்பிள்ளை வீட்டில் தங்கி இருப்பார்கள்.

இரண்டாம் மறுவீடும் சுருள் வழங்குதலும்

திருமணத்தின் மூன்றாம் நாள், மணமக்கள் மணமகளின் வீட்டிற்கு மணமகளின் வீட்டாரால் அழைத்துச் செல்லப்படுவார்கள். அன்று இரவு மணமகளின் வீட்டில் விருந்து உபசரிப்பு நடைபெறும். இந்த விருந்து உபசரிப்பில் மணமகளின் நெருங்கிய உறவினர்களும், மணமகளின் நெருங்கிய உறவினர்களும் கலந்துகொள்வார்கள். இரு வீட்டாரின் நெருங்கிய உறவினர்களும் நெருங்கி பழகுவதற்கும், உறவை மேம்படுத்திக்கொள்வதற்கும் இந்த விருந்து ஏற்பாடு செய்யப்படுகிறது.

பெரும்பாலும், விருந்திற்குப் பின் மணமகளின் தந்தை மணமகளின் தந்தையிடம் சுருள் வழங்குவது வழக்கம். மணமகன் வீட்டாருக்குச் சேர வேண்டிய வரதட்சணையை வழங்குவதே சுருள் வழங்குதல் எனப்படும். பெரும்பாலும், பேசிக்கொண்ட வரதட்சணையைத் திருமணத்திற்கு முன்னாலேயே மணமகளின் வீட்டாரிடம் வழங்கிவிடுவது வழக்கம். இது பெரும்பாலும் மணமக்கள் வீட்டாருக்கு மட்டுமே தெரியும். இரண்டாம் மறுவீடு அன்று வரதட்சணை வழங்குவதை நெருங்கிய உறவினர்கள் அனைவரும் அறிந்துகொள்ளும் வகையில் வரதட்சணையின் ஒரு சிறு பகுதி சுருளாக வழங்கப்படுகிறது. தொடக்கக் காலத்தில், பெண்ணின் தந்தை தன் பிள்ளைகளுக்கு இடையே தன் சொத்தைச் சமமாகப் பிரித்துப் பெண்பிள்ளைகளுக்கு வரதட்சணையாக வழங்குவது வழக்கம். இந்த வரதட்சணையை இரண்டாம் மறுவீட்டு அன்றுதான் வழங்குவார்கள். தற்காலத்தில், மணமகன் வீட்டார் கேட்டுக்கொள்வதற்கு இணங்க திருமணத்திற்கு முன்பே வரதட்சணை வழங்குவது வழக்கமாகிவிட்டது. சம்பிரதாயத்திற்காகவே வரதட்சணையின் ஒரு சிறு பகுதி இரண்டாம் மறுவீட்டன்று வழங்கப்படுகிறது. சீவகசிந்தாமணி காப்பியத்தில் மணமகளின் தந்தை மணமகனுக்குச் சீதனமாகப் பொருள்களைக் கொடுத்த செய்தி இடம்பெற்றுள்ளது (சசிவல்லி, வி.சி. 2003). மணமகனுக்கு மணமகளின் தந்தை சீதனம் வழங்கும் முறை இடைக்காலத்தில் தோன்றியிருப்பதாகத் தெரிகிறது.

மூன்றாம் மறுவீடு

திருமணத்திற்குப் பின் ஐந்தாம் நாள் அன்று மணமகனின் வீட்டார் மணமகனையும் மணமகளையும் மணமகனின் வீட்டிற்கு அழைத்துச் செல்வார்கள். அன்று இரவு மணமகனின் வீட்டில் விருந்து உபசரிப்பு நடைபெறும். இந்த விருந்தில் மணமக்களின் நெருங்கிய உறவினர்கள் மட்டுமே கலந்துகொள்வார்கள். இரு வீட்டாரின் நெருங்கிய உறவினர்களுக்கு இடையே உறவை வலுப்படுத்துவதற்காக இந்த விருந்து ஏற்பாடு செய்யப்படுகிறது. இந்த விருந்துடன் திருமணச் சடங்குகள் நிறைவுபெறுகின்றன. இதற்குப் பின் மணமகன் மணமகளின் வீட்டில் ஓர் உறுப்பினராகி மணமகனின் வீட்டில் வாழ்வது வழக்கமாகி விடுகிறது.

முடிவுரை

மாறிவரும் இவ்வுலகில் திருநெல்வேலித் தமிழ்க் கிருத்துவர்களின் திருமண முறைகளும் காலத்தின் கட்டாயத்தால் மாறி வருகின்றன. 20ஆம் நூற்றாண்டு வரை தமிழ் மரபுகள் பின்பற்றப்பட்ட திருநெல்வேலித் தமிழ்க் கிருத்துவர்களின் திருமண முறைகள் 21ஆம் நூற்றாண்டில் தமிழ் மரபுகள் மீறப்பட்டுள்ளன. ஆங்கில மோகம் கொண்ட திருநெல்வேலித் தமிழ்க் கிருத்துவர்கள் தமிழர்களின் மரபுகளை மீறி ஆங்கிலேயர்கள் போல திருமணம் செய்துகொள்ள விரும்புகின்றனர். ஒரு வார காலம் நடைபெற்ற திருநெல்வேலித் தமிழ்க் கிருத்துவர்களின் திருமணச் சடங்குகள் இந்நவீன காலத்தில் தேவாலயத்தில் நடைபெறும் திருமண ஆராதனையோடும் திருமண விருந்தோடும் நிறைவு பெறுகின்றன.

REFERENCES

- Balasubramaniam Kanni. (2016). *A Descriptive Visual Analysis of The Survival of Tamil Arranged Marriage Rituals and the Impact of Commercialis*, Unpublished master thesis. University of South Africa.
- Buckley, E. A. (2006). Cross-Cultural Study of Weddings through Media and Ritual: Analyzing Indian and North American Weddings. *McNair Scholars Journal*. Volume 10. Issue 1. Article 3.
- Christadoss, D, A, (1976). *Rhenius Apostle of Tirunelveli*. Tirunelveli: A Bethel Publication.
- Chulamani*. (1970). Chennai: Kalaga Publication.
- Gurudas Pillai. (2012). *Tirunelveli Simai Sarittiram*. Chennai: Kaviya Publication.
- Hardgrave, R. L., (1979). *Nadars of Tamil Nadu*, California: The University of California Press.

திருநெல்வேலித் தமிழ்க் கிருத்துவர்களின் கிருத்துவத் திருமண முறைகளில் சங்க கால, பக்தி கால இலக்கிய மரபுகள்

Kaliaperumal, K (1986). *Tamilar Tirumana Muraikal*, KL: Manonmani Publication.

Kambaramayanam. (1957). Chidambaram: University of Alagappa Publication.

Kannadasan. (1955). *Tamilar Tirumanamum Taliyum*, Chennai: Arunothayam Publication.

Manimegalai Kappiyam. (1972). Chennai: Kalaga Publication.

Pakiamuthu, D. (2003). *Tirunelvelikku Kristuvam Vantathu*. Palayamkottai: Yatumagi Publication.

Paul Roche. (1977). The Marriage Ceremonies of the Christian Paraiyans of the Kumbakonam Area, India. *Asian Folklore Studies*. Vol. 36, No. 1 pp. 83-95.

Ramanatha Pillai, P. (1965). *Tirumana Vilakkam*, Chennai: Kalaga Publication.

Samikkanu Jabamoney Ishak Samuel. (2020). The Migration of Tirunelveli Tamil Christians to Malaya and their Wedding Traditions in Malaysia. *International Journal of Psychosocial Rehabilitation*. Vol. 24. Issue 04. pp. 2510-2521.

Samikkanu Jabamoney Ishak Samuel. (2018). The role of Tirunelveli Tamil Christians in the development of the Tamil education in the state of Perak. *Journal of Tamil Peraivu*. KL: Universiti Malaya.

Sasivalli, V. S. (2003). *Tamilar Tirumanam*. Chennai: International Institute of Tamil Studies.

Tesigan, P. (1990). *Tirumanatirku Jataka Poruttangkal*, Chennai: Maruthi Publication.

Thevaneyan, N. (1956). *Tamilar Tirumanam*, Sellam: Sellam Kudduravu Achakam.

Tolkappiyam. (1965). Chennai: Kalaga Publication.

Varghese, M. (2005). The indigenous tradition of Syrian Christians of Kerala a perspective based on their folk songs: marriage, customs and history. *Indian Folklore Research Journal*. Vol.2. No.5. 34–58.